

Nr 1/1968-69.

FINANSUTSKOTTETS betänkande nr 1/1968-69 med anledning av landstingsmannen Folke Woivalins m.fl. hemställningsmotion angående utredning av möjligheterna att åstadkomma tillämpning av samma kvalitetsfordringar på spannmål som statens spannmålsförråd tillämpar i riket. (Nr 13/1968).

Sedan Landstinget över förenämnda hemställningsmotion inbegärt finansutskottets utlåtande, har utskottet, som i ärendet hört landskapsagronom Tor Mattsson, behandlat ärendet och får värdsamt anföra följande:

Genom lantbruksministeriets beslut, det senaste utfärdad den 3 juni 1968 (FFS 450/68), fastställes de kvalitetsfordringar, som statens spannmålsförråd äger iakttaga vid sina uppköp av spannmål. Dessutom fastställer statsrådet för varje skördeår de priser, som statens spannmålsförråd skall erlægga för inhemsk spannmål av nämnda kvalitet. Dessa föreskrifter binder dock endast statens spannmålsförråd, som på grund av otillräckliga lagringsmöjligheter blivit tvunget att begränsa sina uppköp.

Då den stabilisering av spannmålshandeln, som säkerligen åstadkommes i de regioner där statens spannmålsförråd bedriver sin verksamhet, även skulle vara till fördel för lantbruksnäringen i landskapet, vore det enligt utskottets mening påkallat, att landskapsstyrelsen verkställer sådana undersökningar, som föreslås i motionen.

Då det åländska jordbruket på grund av klimatologiska förhållanden kan anses lämpat för odling av spannmål till utsäde samt för odling av arter, som enligt uppgift av landskapsagronomen för närvarande är ett naturligt marknadsområde, som icke är täckt i landet, vore det säkerligen ändamålsenligt att lagringsutrymmen åstadkommes i landskapet för dessa spannmålsprodukter, vilken verksamhet även statens spannmålsförråd bedriver i riket. Men även andra utvägar för att åstadkomma en nödvändig stabilisering av spannmålshandeln borde undersökas.

Då statens spannmålsförråd på vissa platser i riket i samråd med olika partihandelsfirmor uppfört spannmålslager, kunde en möjlighet vara, att landskapet genom ekonomiska stödåtgärder till sådana företag, kunde åstadkomma, att de för statens spannmålsförråd gällande normerna beträffande spannmålsuppköp även skulle fås att gälla hos oss. Men också i detta avseende borde andra utvägar undersökas och utredas innan ett slutligt ställningstagande kan ske i denna för lantbruksnäringen synnerligen viktiga fråga.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå

-2-

att Landstinget måtte hemställa hos landskapsstyrelsen om undersökning av möjligheterna för uppköp och lagring av spannmål i landskapet enligt de normer, som tillämpas av statens spannmålsförråd samt vidtagna av undersökningen påkallade åtgärder.

Mariehamn, den 16 november 1968.

På finansutskottets vägnar:

Folke Woivalin
ordförande

./ Sune Carlsson
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordföranden Folke Woivalin, viceordföranden Harry Lindfors samt ledamöterna Curt Carlsson, Bertel Söderlund och Runar Wilén.